

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/416/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114230847
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114230847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 56007043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 93, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín p r o t i žalovanej: Z. J., F.. XX.XX.XXXX, T. H., H. XXX, zastúpená JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 5499,96 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 2.262,34 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,25% ročne od 13.11.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 103,89Eur na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 26.11.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 5499,96 Eur, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 451,25 Eur počítaného za obdobie od 15.11.2013 do 12.11.2014 a za ďalšie obdobie žiadal priznať úrok z omeškania 8,25% ročne. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu dňa 2.11.2010, ktorou bol jej poskytnutý úver vo výške 6.000 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná úver riadne nesplácala, došlo k jeho zosplatneniu listom zo dňa 29.10.2013. Žalovaná suma predstavuje tak istinu vo výške 419,06 Eur, úrok vo výške 615,78 Eur, zosplatnenú istinu vo výške 4.415,15 Eur, poplatok za vedenie účtu vo výške 5,97 eur, poplatok Bill protection vo výške 41,60 eur a poplatok za možnosť zmeny splátok vo výške 2,40 eur.

Žalovaná so žalobou súhlasila len čiastočne a to vo výške 2.262,34 eur. Poukázala na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje povinné náležitosti, ktoré sú uvedené v § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ a preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, úverovou zmluvou zo dňa 2.11.2010, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.10.2013, poštovým podacím hárkom, výpisom čerpania splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27.10.2014 s poštovým podacím hárkom ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 2.11.2010 bola uzavretá písomná zmluva medzi veriteľom - obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovanou ako dlžníčkou. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 6.000 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 84 mesačnými splátkami po 137,19 eur. V zmluve je uvedená ročná

úroková sadzba 18,67 %, RPMN od 21,1% do 21,9%, priemerná hodnota RPMN vo výške 18,09%. Vyčíslené boli aj celkové náklady spotrebiteľa na 5.082,96 Eur, takže celkovo žalovaná mala zaplatiť 11.082,96 Eur. Dohodnutý bol aj poplatok za vedenie účtu 1,99 Eur. Ako lehota splatnosti bolo uvedených 84 mesiacov od poskytnutia úveru do 15.dňa v poslednom mesiaci. Ako vyplýva z uvedenej zmluvy veriteľ skúmal bonitu žalovanej tým spôsobom, že zisťoval jej príjem ako aj príjem je partnera a počet vyživovaných detí. Podľa údajov v zmluve mesačný príjem žalovanej činil v tom čase 450 eur, jej partnera 1.500 Eur netto, pričom nemala žiadnu vyživovaciu povinnosť.

Ako vyplýva z výpisu čerpania splátok a úhrad, žalovaná uhradila poslednú splátku 21.4.2013 vo výške 160 Eur, pred tým však bola v omeškaní s tromi splátkami. Keďže ďalej už úver nesplácala, veriteľ ju listom zo dňa 29.10.2013 vyzval k splateniu celého úveru najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Z pripojeného poštového hárku vyplýva, že tento list žalovanej skutočne zaslal.

Žalovaná z predmetného úverového vzťahu uhradila celkovo sumu 3.737,66 Eur, čo opäť vyplýva z už spomínaného výpisu čerpania splátok a úhrad.

Dňa 12.9.2012 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalobcom a toto postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanej listom zo dňa 27.10.2014.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. f/ je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pod písm. k/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Medzi povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj ročná percentuálna miera nákladov, čo je upravené v § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. V danom prípade síce v zmluve bolo uvedené RPMN, ale nie určito, pretože je uvedené rozpätie od 21,1% do 21,9% s poznámkou, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a že klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Toto tvrdenie žalobcu súd považuje za zavádzajúce, pretože podľa názoru

súdu výšku RPMN nemôže ovplyvniť konkrétny deň poskytnutia úveru a preto nič nebránilo tomu, aby v spomínanej zmluva bola uvedená presná hodnota RPMN.

V zmluve však chýba aj údaj o konečnej splatnosti úveru, nakoľko ten je v zmluve stanovený len počtom mesačných splátok, čo je nepostačujúce. Počet splátok totiž nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

V zmluve napokon chýba aj obligatórna náležitosť zakotvená pod písm. k/ vyššieho citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu so spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013.

Časť zmluvy týkajúcej sa RPMN súd považoval za neurčitý právny úkon, čo spôsobuje jeho neplatnosť s poukazom § 37 ods. 1 OZ.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

V dôsledku vyššie citovaných chýbajúcich obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je teda potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná by preto mala vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru t.j. 6.000 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatila 3.737,66 Eur, jej dlh predstavuje sumu 2.262,34 Eur. Súd preto zaviazal žalovanú k úhrade len tejto sumy a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania, ktoré uplatňoval od zosplatenia úveru t.j. 5.11.2013 vo výške 8,25% ročne. V žalobe však tento úver kapitalizoval za obdobie do podania žaloby t.j. do 12.11.2014 a od nasledujúceho dňa žiadal priznať spomínaný úrok zo žalovanej sumy vo výške 8,25% ročne.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa aktuálnej úpravy nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 totiž ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.1.2013, výška z úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013 (§ 10c).

Žalobca úver zosplatnil listom zo dňa 29.10.2013 s poukazom na § 565 OZ ku dňu 14.11.2013. Od nasledujúceho dňa sa teda žalovaná dostala do omeškania, pričom výška úrokov z omeškania ku dňu 15.11.2013 predstavovala 8,25% p.a., pričom zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol 2.11.2010.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca bol v konaní neúspešný v podiele 41,13 % a neúspešný v podiele 58,87%. Úspešnej žalovanej súd preto priznal náhradu trov konania podľa pomeru úspechu, t.j. v rozsahu 17,74% (58,87-41,13). Trovy právneho zastúpenia žalovanej predstavujú odmenu 398,52 Eur za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a účasť na pojednávaní 27.3.2015. Tarifná odmena za 1 úkon činí 190,87 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., k tomu bol pripočítaný aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 8,39 Eur.

V rámci trov boli uplatnené aj hotové výdavky vo forme cestovného vlastným motorovým vozidlom právneho zástupcu na pojednávaní zo Svidníka do Prešova a späť., čo je 120 km a 0,286/km, takže cestovné činí 33,60 Eur. Základná sadzba za 1 km podľa § 1 písm. b opatrenia č. 632/2008 Z.z. je 0,183 Eur/km. Náhradu za spotrebované pohonné hmoty je 0,09 Eur/km (7,4 + 5,3 + 6,1 = 18,8:3 = 6,27 l/100km) 0,063 l/1km pri cene nafty 1,374 Eur/liter.

Právny zástupca žalovanej uplatnil aj náhradu za premeškaný čas v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní, za 4 polhodiny po 13,98 Eur (§ 17 ods. 1 vyhlášky 655/04 Z.z.), čo je 55,92 Eur. Po pripočítaní 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky úhrne trovy konania žalovanej činia 585,65 Eur (398,52 + 33,60 + 55,92 + 97,61 + 20% DPH). Z uvedenej sumy podiel 17,74% predstavuje 103,89 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.